

Det er en klar Sag, at det er Lovgivningsmagten, som afgjør, hvorvidt denne bekendte Omstændighed kan have nogen Indflydelse paa hans Stilling eller ikke; men den kan ikke tilintetgjøre den personlige Anbefaling, som Kommunalbestyrelsen har givet ham, idet den anser ham for egnet til at faae Indfødsret. Det har nu ogsaa senere vist sig — og jeg haaber, det vil vise sig fremdeles — at Rigsdagens Afdelinger ikke tage noget Hensyn til den kortere Tid i dette Tilfælde, og dermed falder ogsaa den Betænkelse, som Kommunalbestyrelsen har havt. Men, naar dette forholder sig saaledes — og jeg tror, at det er klart — saa bortfalder ogsaa den Slutning, som det ærede Medlem har draget deraf, og da navnlig den Slutning for Ministerens og Landsstingets Vedkommende, at de nu skulde have adopteret en anden Betragtning herfor. Man har nemlig tidligere hævdet stærkt, at en Anbefaling fra Kommunalbestyrelsen skulde være positiv, det er ikke nok, at man ikke har Noget at indvende imod, at den Paagjældende faar Indfødsret eller bruger lignende Udtryk, men det skal være en positiv Anbefaling, og jeg kan ikke se rettere, end at den er tildelt den paagjældende Person i dette Tilfælde. Seg skal derfor tage en Forvaring imod, at det tør antages, at enten jeg eller Landsstinget skulde have forandret vor Stilling til dette Spørgsmaal siden ifjor. Med Hensyn til det tilfattede Vædringsforslag om, at der til Ordet, „undersaatligt Forhold“ skal føies „eller statsborgerligt“, skal jeg bemærke, at hidtil have vi kun brugt det ene Udtryk, og det har aldrig givet Anledning til Misforstaaelse. At finde en Betegnelse, der fuldstændig skulde tydeliggjøre, i hvilket Forhold Beboerne af de forskjellige Lande staa til Statsmyndighederne, vil ikke være muligt, men der er hidtil som sagt ikke opstaaet nogen Vanskelighed derved, at man har forlangt dem løste fra deres undersaatlige Forhold, og jeg tror derfor ogsaa, at man ganske rolig kunde lade denne Sag gaa, som den hidtil er gaaet. Men paa den anden Side erkjender jeg, at der heller ikke kan resultere nogen Vanskelighed af den foreslaaede Tilføielse, og da det er et Ønske fra Udvalget, har jeg ikke havt nogen Betænkelse ved at udtale, at jeg ved senere mulige Lovforslag skulde tage Hensyn til dette Udvalgets Ønske. Hvad angaar den Hensigt, som er gjort til Regjeringen om Forandringer i Texten af de senere udkomnede Cirkulærer, da skulde disse Spørgsmaal naturligvis i sin Tid blive tagne under Overveielse i Ministeriet.

Ordføreren (Bajer): Seg skal kun ganske kort bemærke, at der ganske vist kan tvistes om, hvorvidt det er en positiv Anbefaling eller ikke, der her foreligger for den nævnte Ansøgning, men Udvalget maa fremdeles være af den Mening, at det ikke er en positiv Anbefaling i den Forstand, som den høitærede Minister saa stærkt hævdede det i den forrige Samling ved en anden Leilighed og lige overfor en anden Person. Det Udtryk, der bruges af Magistraten, er, at man skal henstille Sagen. Dermed ender Magistraten sin saakaldte Anbefaling, og det under Hensyn til en mellem Vilagene værende Skrivelse fra Krigsministeriet, der er aftrykt i Betænkningen, hvori der staaer, at den Vedkommende langtfra har opfyldt de til Indfødsrettens Opnaaelse foreskrevne Betingelser. Naar man sammenholder disse Udtryk, tror jeg, at der er Grund til at hævde den Mening, at nogen positiv Anbefaling i den Forstand, som den høitærede Minister mente var nødvendig i forrige Samling, foreligger ikke i dette Tilfælde.

Indenrigsministeren (Skeel): Seg fastholder naturligvis min Opfattelse af Sagen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.)

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag til 3die Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Formanden (Berg): Hermed er Dagsordenen udtomt.

Næste Møde vil blive afholdt førstkomnende Fredag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) 3die Behandling af:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.